

1. Szépséges Jé - zus, Égnek, földnek U - ra, Is-ten

és em - ber Fi - a: Ó -hajt-lak té - ged

És áld-va áld - lak, Én lelkem i - rá - nyí - tó - ja.

2. Mily szép az erdő, / Tavasszal a hegy, völgy, / S a zöld
mező pázsitja! / De még szebb Jézus / Tündöklő lénye, / S ez
szívünk, lelkünk vidítja!

3. Szép a nap fénye, / Szépen ragyog a hold / És a fényes csil-
lagok. / De szebben fénylik / Jézus dicsfénye, / Mint fenn az égi
angyalok!

4. Oly szép a virág / És az ember élte / A szép tavasz ide-
jén! . . . / Elszáll a szépség, / Elmúlik minden, / De Jézus mind-
örökké él!

5. Benned van, Jézus, / Mennynek és a földnek / Minden
áldott szépsége! / Légy már e földön / Az osztályrészem, / Te
Isten gyönyörúsége!

Münster, 1677, 2. v. Hoffmann Heinrich von Fallersleben, 1842, (1798—1874.)